

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۳/۰۴

ډاکتر محب الله زغم

د هورمونونو د ناوړه استعمال زیانونه

د 2015 په می میاشت کې دوه داسې ناروغان زموږ روغتون ته راغلل چې عمرونه یې تر دېرشو کم وو خو د زړه حمله (د مایوکارډ احتشا) ورباندې راغلې وه. د دې ځوانانو په کورنیو کې چا د زړه حمله نه وه تېره کړې، مانا دا چې فامیلی تاریخچه یې منفي وه. سگریټ یې نه څکول، د لوړ فشار سابقه یې نه درلوده، د شکرې ناروغي او نور ریسک فکتورونه یې نه درلودل. دواړه ورزشکاران (بادي بلډران) وو.

خو، څه چې په دې ځوانی کې د دوی زړونه ورخراب کړي وو، د انابولیک سټیروئیدونو ناوړه استعمال و. انابولیک سټیروئیدونه هغه هورمونونه دي چې د ټیسټیسټرون په شان عمل کوي. ټیسټیسټرون هغه هورمون دی چې په نارمل ډول په خصیو کې جوړېږي او په سږي کې نارینه خواص پیدا کوي. ورزشکاران دا هورمونونه ځکه استعمالوي چې ورسره بدني ځواک یې زیاتېږي، د عضلاتو وده یې چټکېږي او په کم وخت کې یې خپلو ارمانونو ته رسولی شي. ورزشکاران معمولاً دغه هورمونونه د پیچکاری په وسیله اخلي خو ځینې یې گولی خوري یا یې جېل او کریم استعمالوي. په ټوله نړۍ کې د دې هورمونونو دا ډول استعمال ناقانونه دی او که په ورزشي سیالیو کې د ډوپنگ ټسټ په وسیله څرگنده شي چې چا هورمون اخیستی دی، له مسابقي شړل کېږي. خو ځینې کمپنۍ په ناقانونه توګه داسې هورمونونه تولیدوي چې دغه ټسټ یې په اسانۍ سره نه شي پیدا کولای.

سټیروئیدي هورمونونه که د ورزشکار عضلات ژر غټوي او بدني ځواک یې زیاتوي خو ورسره ګڼ زیانونه هم لري چې ځینې یې د دوی ژوند له خطر سره مخ کوي. یو عمده زیان یې د زړه حمله ده. دغه هورمونونه هماغسې چې د بدن نور عضلات غټوي، د زړه عضلات هم غټوي. څومره چې د زړه عضلات غټېږي، هماغومره ډېرې وینې ته اړتیا پیدا کوي خو دا چې د زړه رګونه دا وینه نه شي رسولی نو پر دوی د زړه حمله راځي چې ممکن د مرګ سبب یې شي او که په اوله حمله کې ژوندي هم پاتې شي، زړه یې له بڼې ووځي او عمري ستونزې ورته پیدا کوي.

سټیروئیدي هورمونونه د وینې پر غوړو بد اثر لري، بد کولیسټرول (LDL) زیاتوي او بڼه کولیسټرول (HDL) کموي. بد کولیسټرول د وینې د رګونو د تنګېدو سبب کېږي او رګونه چې تنګ شي، کېدای شي پر ناروغ د زړه حمله یا دماغي سکتې راشي.

بل زیان یې دا دی چې پر وینې (ځیګر) منفي تاثیر کوي او ان د ځیګر د عدم کفایې سبب کېدای شي. له دې درملو سره د ځیګر د سرطان د پیدا کېدو چانس زیاتېږي.

دغه هورمونونه د وینې د کلکېدو (لخته کېدو) سبب کېږي. وینه که په هر رګ کې کلکه شي، هماغه رګ بندوي. که یو رګ پوره بند شي، وینه ځنې نه شي تېرېدای او د بدن هر ځای چې دغه رګ ورته وینه ورکوله، له مرګ سره مخ کېږي.

د سټیروئیدي هورمونونو په وجه، عضلات بې درکه غټېږي او پر پلو (وتر یا د عضلي په اخر سر کې هغه کلک پري چې عضلات له هډوکو سره نښلوي) فشار راوړي، دغه فشار کولای شي پلي وشکوي. د دې هورمونونو زیات استعمال ترانو ته نور تاوانونه هم لري. خوتې (خصیې) یې ورکې کوي ځکه چې د ټیسټیسټرون نارمل تولید ورسره کمېږي، د سپرم (نرینه هګۍ) شمېر یې کموي او ممکن له اولاده پاتې شي، د سر وېښته یې تویوي، تیږه یې غټوي، پر بدن یې داني (ځواني داني) زرغونوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

که بنځي ستيرويبيدي هورمونونه وکاروي، پر نورو زيانونو سربېره، نرينه خواص په کې پيدا کېږي، تپونه يې وړوکي کېږي، غږ يې ډډېږي، کلپتوريس (د تناسلي الې د پاسنې برخې زخه) يې غټېږي چې دا بيا عمري همداسې پاتې کېږي. همدرانگه د بدن وازده يې وېلي کېږي او پر بدن يې وپښته راشنه کېږي.

د دې هورمونونو بل زيان دا دی چې د هډوکو وده زياتوي، خصوصاً د کوپړۍ هډوکي غټېږي، تندۍ راووخې، غابڼونه سره لرې کېږي ځکه چې د زامې هډوکي غټېږي. که د کم عمر ځوانان يا ماشومان چې لا يې طبيعي وده نه وي بشپړه شوي، هورمون واخلي، د هډوکو وده يې ختمېږي او تپت پاتې کېږي.

دا چې اکثره وگړي دا هورمون د پيچکارۍ په وسيله اخلي نو کېدای شي په هپاتيت (تور زېړۍ)، ايډز او نورو ناروغيو اخته شي. همدرانگه د پيچکارۍ د لگولو ځای کېدای شي ميکروبي شي او گزک وکړي.

ستيرويبيدي هورمونونه انسان ته رواني ناروغۍ هم پيدا کوي، مزاج يې خرابوي، ځير او خشن چلند په کې پيدا کوي، او په هډيان او برسام يې اخته کوي. هډيان يعنې اپلټې ويل او برسام د داسې شيانو ادراک چې هېڅ نشته. مثلاً ناروغ ماران ويني، مختلف غبرونه اوري خو په واقعيت کې هېڅ شی هم نه وي.

هغه کسان چې ستيرويبيدي هورمونونه په دوامداره توگه اخلي، کېدای شي ورسره روږدي شي او که دا درمل ورباندې ودرېږي، ممکن ځيني ستونزې ورته پيدا شي. مثلاً د ناکرارۍ او بي وسې احساس، ستوماني، بي اشتهايي، بي خوبي، خلق تنگۍ او ژور خپگان احساس کوي او جنسي فعاليت يې کمېږي. تر ټولو خطرناک يې ژور خپگان دی چې کله کله د ځانونې سبب کېږي.